

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
1889-17
1890-17

meddelad i Stockholm den 21 maj 2018

KLAGANDE

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART

Romateatern AB, 556511-9863

Ombud: Advokat Ola Åhman
Roschier Advokatbyrå AB
Box 7358
103 90 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 16 februari 2017 i mål nr 1113–1114-16

SAKEN

Arbetsgivaravgifter samt skattetillägg

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen bifaller överklagandet och upphäver underinstansernas avgöranden såvitt avser arbetsgivaravgifter och därtill hänförliga skattetillägg.

Högsta förvaltningsdomstolen avvisar bolagets yrkande om ersättning för kostnader i underinstanserna.

Dok.Id 192349

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se
www.hogstaforvaltningsdomstolen.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

Mål nr
1889-17
1890-17

BAKGRUND

Den som betalar ut lön och andra ersättningar för arbete ska i regel betala arbetsgivaravgifter. Sådana avgifter ska dock inte betalas om den som tar emot ersättningen är godkänd för F-skatt, antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor gäller detta bara om godkännandet åberopas skriftligen.

Skatteverket har i ett omprövningsbeslut avseende Romateatern AB beslutat att höja bolagets underlag för arbetsgivaravgifter för redovisningsperioderna mars–maj 2012, augusti–september 2012 och januari 2013. Bolaget påfördes också skattetillägg. Beslutet motiverades i huvudsak med att de konsultarvoden som bolaget enligt bokförda fakturor betalat till verkställande direktören och styrelseledamoten AA respektive ordföranden och styrelseledamoten BB utgjort lön. Ersättningarna skulle därmed ingå i underlaget för arbetsgivaravgifter. Den omständigheten att de båda var godkända för F-skatt föranledde inte någon annan bedömning.

Romateatern överklagade beslutet och yrkade även ersättning för ombudskostnader. Till stöd för sin talan anförde bolaget bl.a. att mottagarna av utbetalningarna var godkända för F-skatt och att det därför inte förelegat någon skyldighet för bolaget att betala arbetsgivaravgifter.

Förvaltningsrätten avslog i nu aktuell del överklagandet och yrkandet om ersättning.

Bolaget fullföljde sin talan hos kammarrätten, som avslog överklagandet och yrkandet om ersättning för kostnader där. Kammarrätten fann att det stod klart att AA och BB inte varit självständiga i förhållande till bolaget och att de konsultarvoden som betalats till dem rätteligen utgjort lön.

Mål nr
1889-17
1890-17

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen undanröjer underinstansernas avgöranden såvitt avser arbetsgivaravgifter och därtill hänförliga skattetillägg. Verket anför bl.a. följande. AA och BB, som båda mottagit ersättning för arbete från bolaget, har varit godkända för F-skatt under aktuell tidsperiod och även åberopat detta skriftligen. Det saknas därmed laglig möjlighet att påföra bolaget arbetsgivaravgifter på ersättningarna. Omständigheter som att mottagarna bedömts vara anställda eller att ersättningarna ska beskattas i inkomstslaget tjänst saknar betydelse.

Romateatern yrkar ersättning för ombudskostnader i underinstanserna.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Rättslig reglering m.m.

Reglerna om F-skatt infördes 1993 för att komma tillrätta med svårigheten för företag och enskilda, som anlidade någon för att utföra arbete, att avgöra om det förelåg skyldighet att verkställa skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter på den utbetalda ersättningen. Avsikten med reformen var att innehav av F-skattsedel i princip skulle vara avgörande för den bedömningen. Den som betalade ersättning för arbete till någon som hade F-skattsedel skulle alltså inte göra skatteavdrag eller betala arbetsgivaravgifter. F-skattsedeln har sedermera ersatts av ett godkännande för F-skatt och regelverket finns numera i socialavgiftslagen (2000:980) och skatteförfarandelagen (2011:1244).

I 2 kap. socialavgiftslagen regleras skyldigheten att betala arbetsgivaravgifter. Enligt 5 § ska arbetsgivaravgifter inte betalas om den som tar emot ersättning för arbete är godkänd för F-skatt antingen när ersättningen bestäms eller när den betalas ut. Om mottagaren är godkänd för F-skatt med villkor enligt 9 kap. 3 § skatteförfarandelagen, gäller detta bara om godkännandet åberopas skriftligen. I annat fall får uppgift om godkännande för F-skatt från betalningsmottagaren

Mål nr
1889-17
1890-17

godtas om den lämnas i en handling som upprättas i samband med uppdraget och som innehåller nödvändiga identifikationsuppgifter för utbetalaren och mottagaren. Om utbetalaren känner till att en uppgift om godkännande för F-skatt är oriktig, får den dock inte godtas.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

AA och BB har, såvitt framkommit i målen, varit godkända för F-skatt vid tiden för utbetalningarna från bolaget vilket de även har åberopat skriftligen. De utbetalade ersättningarna avser arbete som har utförts av dem båda. Av 2 kap. 5 § socialavgiftslagen följer att bolaget vid sådana förhållanden inte är skyldigt att betala arbetsgivaravgifter på de aktuella ersättningarna. Den omständigheten att ersättningarna har ansetts utgöra inkomst av anställning för mottagarna saknar betydelse. Överklagandet ska således bifallas.

Bolaget yrkar ersättning för kostnader i underinstanserna. Eftersom bolaget inte har överklagat kammarrättens dom och någon annan grund för att pröva ersättningsyrkandet inte har framkommit ska yrkandet avvisas.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit justitieråden Mats Melin, Margit Knutsson, Anita Saldén Enérus, Leif Gäverth och Kristina Svahn Starrsjö.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Elin Sedin.

DOM

5

Mål nr
1889-17
1890-17

Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 4 december 2015 i mål nr 16582-14 och
16584-14

Skatteverkets beslut den 27 maj 2014